

הוסף ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף מד.

שדרה שנחסרה ממנה רק חוליא אחת, מה הדין לגבי טומאת אהל ולגבי טרפה?

לגבי טרפה	לגבי טומאת אהל	
אינה טרפה	מטמאת	לבית שמאי (לא הוי חסרון)
טרפה	אינה מטמאת	לבית הלל (הוי חסרון)

האם הרוצה לעשות כבית שמאי יכול לעשות כן?

אחר שיצאה בת קול	קודם שיצאה בת קול	
לא יכול	יכול	לחולקים על ר' יהושע
יכול	יכול	לר' יהושע ¹

"אמר רבינא אמר גניבא משמיה דרב, טפח בוושט סמוך לכרס זהו הכרס הפנימי",
מה הדין בדלהלן?

ניקב בכרס הפנימית בטפח הסמוך לוושט	שחט בוושט באותו טפח הסמוך לכרס	
טרפה בנקב משהו	שחיטתו כשרה	לתירוץ הראשון בגמ' ²
----	בשור: שחיטתו פסולה בשאר בהמות: שחיטתו כשרה	לאביעית אימא

נעקר תורבץ הוושט מן הלחי (הלסת), או שנעקר הלחי מן תורבץ הוושט, מה הדין?

בנעקר רובו	בנעקר כולו	
במחובר במיעוטו במקום אחד: כשרה במחובר המיעוט בכמה מקומות: פסולה	פסולה	לשמואל
פסולה ³	פסולה	לרב פפא

¹ ר' יהושע אמר כלל "אין משגיחים בבת קול", ואכן לגבי אותו מעשה עם ר"א (שאז אמר ר"י לאותו כלל), הלכה כר' יהושע שאין משגיחים באותה בת קול, ומשום שיצאה לכבודו של ר"א, וכן היתה אותה בת קול כנגד המרובים. אולם כאן אין הלכה כמותו ומשגיחים בבת קול, כיון דמסייע לה קרא "אחרי רבים להטות" - תוס' ד"ה ורבי.

² הנה הקשתה הגמ' על רב נחמן שאמר שמקום שחיטה הוא עד שישעיר, ומשמע שכל הוושט כולו הוא מקום שחיטה, וקשה מהמימרא הנ"ל שגם בטפח בוושט סמוך לכרס הוא נקרא כרס, ואיך יכול לשחוט שם. ותירצה הגמ' בתירוץ הראשון "אימא טפח בכרס סמוך לוושט זהו כרס הפנימי", דהינו שאדרבא בא לומר דין בכרס ולא בוושט, ולומר שבכל שטח הטפח הסמוך לוושט הוא נקרא כרס הפנימי וגם שם נקובתו במשהו.

³ ומה שאמרה המשנה בניטל לחי התחתון - כשר, הוא באופן שרק ניטלה הלסת אבל הסימנים עדיין מעורים בבשר שסביב ללסת, דאין כאן עיקור סימנים כלל.

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף מד:

חכם שטימא או אסר, האם יכול חכם אחר לסמוך על גמרתו כדי להתיר, או לא? [תוד"ה היכי].

כשמוצא לסמוך על גמרתו בלבד	כשמצורף לזה עוד סיבה אחרת ¹
יכול	יכול
לא יכול	יכול

האם יש גנאי לחכם לקנות מדבר שהוא זה שהורה בו להיתר?

כשקונה בהשערה	בחלק טוב	בחלק רגיל
יש גנאי	יש גנאי	יש גנאי
כשקונה במשקל מדוייק	אם תמיד נותנים לו לחלק הטוב: אין גנאי אם הפעם רק נתנו לו לחלק הטוב: יש גנאי	אין גנאי

¹ פי', כמו שמצינו בנדה שצירף רב יצחק מה שאמרה לו ילתא שתמיד רבה בר בר חנה התיר לה כזה מראה - והיום הוא דחש בעינו. וכן בסוגיין יש לצרף שרב לא אסר בפועל אלא שרק בא לבדוק ברוב עוביה, ולא הינחוהו תלמידיו ולכן שלחה לרבה בר בר חנה.